

ת"פ 13967/01/22 - מדינת ישראל נגד משה חיים מזרחי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 13967-01-22 מדינת ישראל נ' מזרחי

לפני כבוד השופט הבכיר שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רוי חן
נגד
הנאשם: משה חיים מזרחי
ע"י ב"כ עו"ד קרן בלס

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון דיוני, אשר כלל צירוף תיקים מקיף - בביצוע שרשרת של עבירות רכוש, כלהלן:

• **בתיק שבכותרת (ת"פ 13967-01-22; להלן - התיק העיקרי) -**

הנאשם הורשע בעבירה של **גניבה (על ידי מציאה)**, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי האמור בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק זה, ביום 16.02.2021 בשעה 03:45 או בסמוך לכך, בתל אביב, גנב הנאשם (במציאה) קורקינט חשמלי שעלותו 2,500 ₪. בהמשך הדברים הוחזר הקורקינט לבעליו.

• **בת"פ 42151-11-22 (להלן - התיק המצורף הראשון) -**

הנאשם הורשע בעבירה של **הסגת גבול בצוואתא**, לפי הוראות סעיף 447(א) לחוק העונשין יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין, ובעבירה של **גניבה**, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין. על פי האמור בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק זה (התיקון נערך בהקשר לנאשם, כאשר בכתב האישום הואשמו גם שניים נוספים), ביום 08.11.2022, בין השעות 00:46-08:40, הסיג הנאשם (יחד עם שני הנאשמים הנוספים דשם) גבול בצוואתא בכך שנכנס דרך דלת זכוכית אחורית מנופצת למועדון לילה בתל אביב. באותן נסיבות גנבו הנאשמים מהמועדון בקבוקי אלכוהול וגם ציוד הגברה ותאורה, בשווי אלפי ₪.

• **בת"פ 43922-09-21 (להלן - התיק המצורף השני) -**

כתב האישום המתוקן בתיק זה אוחד שלושה אישומים, שבגינם הורשע הנאשם כלהלן:

• **באישום 1** - הורשע הנאשם בעבירה של **גניבה**, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין, בגין כך שביום

28.03.2022 בשעה 16:20 או בסמוך לכך גנב תיק ובו ארנק, שהונח על שולחן מחוץ למסעדה בתל אביב. לאחר סריקות באזור זוהה הנאשם, בשעה 18:22, כשהוא אוחז בתיק בלבד.

• באישום 2 - הורשע הנאשם בעבירה של **גניבה**, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין, בגין כך שביום 26.09.2021 בשעה 16:30 או בסמוך לכך נכנס לבית כנסת ביפו וגנב משם קופת צדקה. הנאשם נטל שפכטל שהיה בבית הכנסת ובאמצעותו פתח את קופת הצדקה, אשר היתה מקובעת ונעולה, עיקם אותה וגרם לה נזק, ונטל מתוכה כסף מזומן בסכום לא ידוע.

• באישום 3 - הורשע הנאשם בעבירות של **הסגת גבול פלילית**, לפי הוראות סעיף 447(א) לחוק העונשין ו**גניבה**, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין, בגין כך שביום 10.09.2021 בשעה 17:32 או בסמוך לכך נכנס לדירתו של המתלונן בתל אביב כאשר המתלונן שהה בדירה. הנאשם גנב מהדירה טלפון נייד ושני רמקולים אלחוטיים. משהבחין המתלונן בנאשם, נמלט הלה מהמקום כשהרכוש בידו אך המתלונן רדף אחריו ותפס אותו, והרכוש הוחזר.

• **בת"פ 32269-08-22 (להלן - התיק המצורף השלישי) -**

הנאשם הורשע בעבירה של **גניבה**, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין. על פי האמור בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק זה, ביום 19.06.2022 בשעה 06:15 או בסמוך לכך נכנס הנאשם למסעדה בתל אביב, באמתלה לפיה הוא מחפש מצית על מנת להדליק סיגריה. בהמשך נכנס הנאשם אל מעבר לדלפק המסעדה, גנב שני בקבוקי ויסקי בשווי של ₪ 250 ועזב את המקום.

• **בת"פ 74673-01-23 (להלן - התיק המצורף הרביעי) -**

הנאשם הורשע בעבירות של **התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים**, לפי הוראות סעיף 407(ב) לחוק העונשין ו**גניבה**, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין. על פי האמור בעובדות כתב האישום בתיק זה, ביום 28.05.2022 בשעה 18:00 או בסמוך לכך התפרץ הנאשם לבית עסק (קיוסק) בתל אביב, בכוונה לבצע גניבה. הנאשם שבר את חלון העסק, נכנס לתוכו וגנב מתוכו רמקול. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם לעסק נזק בשווי של ₪ 1,730.

• **בתיק פל"א 57506/2022 של תחנת לב תל אביב (להלן - תיק הפל"א) -**

הנאשם הורשע בעבירה של **ניסיון הסגת גבול**, עבירה לפי הוראות סעיף 447(א)(1) לחוק העונשין יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין. על פי האמור בעובדות טיוטת כתב האישום המתוקנת בתיק זה, ביום 29.01.2022 בשעה 04:43 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לבית כנסת בתל אביב. הנאשם ניסה להסיג את גבול בית הכנסת בכך שבמשך כחצי שעה ניסה לפתוח את דלת בית הכנסת בדרכים שונות, וזאת בכוונה לבצע גניבה או פשע.

2. הדיונים המקדמיים, שהתנהלו לפני בתיק העיקרי, התמשכו על פני תקופה לא מבוטלת, בעיקר בשל אי התייצבויות של הנאשם, גם לאחר שהוצאו נגדו צווי הבאה והוא התחייב להתייצב, כמו גם קשיים באיתורו (באשר הוא דר רחוב). בסופו של דבר - ולאחר שהנאשם נעצר בתיק אחר - הגיעו הצדדים להסדר טיעון דיוני כולל, שמהותו למעשה "ניקוי שולחן". הנאשם צירף את כל תיקיו הפתוחים - למעט אחד - ובנוסף הוסכם על גניזת תיק חקירה התלוי ועומד נגד הנאשם. יודגש, כי במסגרת הסדר הטיעון הוסכם על עריכת תיקונים מהותיים בכל כתבי האישום (למעט אחד). עם זאת, הסדר הטיעון הוא כאמור דיוני בלבד, ללא הסכמות בין הצדדים לעניין הטיעונים לעונש.

ב. עיקר הטענות לעונש:

3. ב"כ המאשימה עמד בטיעונו על עובדות כתבי האישום (העיקרי והמצורפים), שבהן הודה הנאשם, ופירט את העבירות בהן הורשע הנאשם על יסוד הודאתו - הן מבחינת מהות העבירות והן מבחינת נסיבות ביצוען - והכל תוך שהפנה לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים בגין ביצוע המעשים, בכל אחד מהתיקים.
4. ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו במיוחד את נסיבות החומרה שבמקרים היותר-חמורים בהם הורשע הנאשם: כך, בתיק המצורף השני, שם כתב האישום אוחז שלושה אישומים, מדובר באישום 3 בהסגת גבול לדירת המתלונן וגניבה - והכל בעוד המתלונן שוהה בדירה - על כל החומרה המיוחדת שבכך. כך, בתיק המצורף הראשון, בו הסגת הגבול בצוותא לבית העסק (מועדון לילה) היתה כרוכה בגניבת רכוש רב ובנזק שפגע באפשרות להפעיל את העסק. כך גם בתיק המצורף הרביעי, שעניינו בהתפרצות לקיוסק אשר גרמה לנזק, על הפגיעה בפרנסת המתלונן שמטבע הדברים כרוכה בכך.
5. ב"כ המאשימה הוסיף וציין כי הגם שבמכלול התיקים מדובר בעבירות רכוש דומות, נוכח המועדים הנפרדים והקורבנות השונים מדובר ב"אירועים" עבריינים נפרדים - בהתאם למבחן הקשר ההדוק שנקבע בהלכת ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014). למרות זאת עתר ב"כ המאשימה, בהגיונותו, לילך בדרך המקלה עם הנאשם ולקבוע מתחם עונש הולם אחד לכלל העבירות מושא הפרשה דנא.
6. אשר למדיניות הענישה הנהוגה הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה רבה, הגם שחלקה עוסקת בעבירות נוספות לעבירות בהן הורשע הנאשם לפני ובמקרים חמורים יותר (אם גם נקודתיים) - כך בת"פ (שלום נתניה) 67133-08-21 מדינת ישראל נ' מלכה (29.09.2022), וכך גם בעפ"ג (מחוזי ת"א) 6894-08-21 מדינת ישראל נ' קאולי (24.11.2021), שעניינו בעבירה החמורה יותר של התפרצות למקום מגורים, בה הנאשם כלל לא הואשם). לעומת זאת, ההפניה לעפ"ג (מחוזי חיפה) 4893-07-17 דהן נ' מדינת ישראל (20.07.2017), היא במקומה. יצוין, כי באותו המקרה נקבע מתחם עונש הולם שבין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של התפרצות לבית עסק (בצוותא), שנתלוותה לה גרימת נזק מסוים.
7. על רקע כל אלה עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם אחד, לכלל העבירות מושא ששת התיקים דנא, שבין 24 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל.
8. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם ציין ב"כ הנאשם כי מדובר בנאשם נעדר הרשעות קודמות, הגם שנוכח ריבוי העבירות הוסיף וטען כי לא ניתן לומר שעברו של הנאשם נקי. בהקשר זה הפנה ב"כ המאשימה לע"פ 966/19 פלוני נ' מדינת ישראל (29.01.2020), אם כי שם דובר על ביצוע עבירות לאורך שנים.
9. עוד טען ב"כ המאשימה כי על אף גילו הצעיר של הנאשם (25 שנים) הוא אדם בוגר, הצריך לשאת בעונש בגין מעשיו. יתר על כן, הנאשם לא שולב בהליך טיפולי או שיקומי כלשהו. משכך, מסוכנותו של הנאשם נותרה בעינה ולפיכך יש צורך בענישה משמעותית מרתיעה. בהתחשב במכלול שיקולים אלה עתר אפוא ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש ברף התחתון של מתחם העונש ההולם לו טען, דהיינו: 24 חודשי מאסר בפועל, וזאת בצירוף לענישה נלווית שתכלול קנס, התחייבות ופיצויים למתלוננים.
10. ב"כ הנאשם, מצידה, הדגישה את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, שהוא בבחינת "בגיר צעיר", כאמור בן 25 שנה, ללא עבר פלילי, כאשר בהקשר זה הפנתה ב"כ הנאשם לתסקירי המעצר. הנאשם הוא דייר רחוב, החי בתנאי עליבות קשים מנשוא ומנסה לשרוד, וכל זאת לאחר ילדות קשה של מצוקה כלכלית ואלימות אותה חווה מאביו.

11. הסיגורית תיארה עוד כיצד, לאחר שהנאשם עזב את ביתו בהיותו בן 19, הוא התדרדר להתמכרות לסמים ולאכזריות - התמכרות אשר עומדת ברקע ביצוע העבירות - כשלמשמע התיאור החל הנאשם לבכות (בפרוטוקול, עמ' 20 שורה 16). לשיטת הסיגורית, מדובר ברצף אחד של עבירות רכוש דומות באופיין, אשר נעברו לרקע התמכרות ובשל צורך הישרדותי מובהק, ועל כן עתרה לקביעת מתחם עונש הולם אחד בלבד.
12. ב"כ הנאשם עמדה בפירוט על נסיבות ביצוע העבירות בכל אחד מששת התיקים דנא, תוך הדגשת היבטי הקולה. בהקשר זה טענה ב"כ הנאשם כי מדובר בעבירות שבוצעו ללא ארגון, ללא תחכום ולצרכי הישרדות. כך, בתיק המצורף השני, באישום 2 מדובר בגניבת קופת צדקה, כאשר הנאשם הוא בדיוק מי שזקוק לצדקה זו; ובאישום 3 שהוא חמור לכאורה (הסגת גבול לדירת המתלונן), המתלונן עצמו חמל על הנאשם ולא ביקש להגיש תלונה. בהקשר זה מתבקשת אפוא החמלה גם בבית המשפט, והכל כאשר הרכוש הוחזר ולמעשה לא נגרם למתלונן כל נזק.
13. אשר למדיניות הענישה הנהוגה הפנתה ב"כ הנאשם לפסיקה רבה, הן במסגרת הטיעון בעל פה והן לאחר מכן, בכתב (ר' בבקשות מס' 14 ומס' 15). ב"כ הנאשם הדגישה כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם - הנקבע בעבירות של גניבה - עומד ככלל על ענישה צופה פני עתיד גרידא, וצירפה גם ענישה מקלה בעבירות של התפרצות.
14. עם זאת, הפסיקה אליה הפנתה הסיגורית אינה עוסקת במצבור עבירות כבעניינו. כך, בת"פ (שלום ב"ש) 17282-03-21 **מדינת ישראל נ' בן חיון** (12.09.2021), בו נקבע מתחם עונש הולם שבין תקופת מאסר קצרה לבין 12 חודשי מאסר בפועל, דובר במקרה בודד בו נכנס הנאשם לגינה, פרץ למחסן (שהיה סגור אך לא נעול) וגנב ממנו שואב בשווי של 1,800 ₪. כך גם במקרה מושא רע"פ 3478/18 **קמנקו נ' מדינת ישראל** (08.05.2018), בו נקבע מתחם עונש הולם שבין 6 חודשי מאסר בפועל, לנשיאה אפשרית בדרך של עבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל, וזאת בגין אירוע בודד של התפרצות לבניין שאינו למגורים וגניבה.
15. ב"כ הנאשם הפנתה במיוחד - ר' בבקשה מס' 15, אותה הגישה בנפרד - לגזר הדין שניתן לאחרונה בתפ"ק (שלום ת"א) 19341-08-18 **מדינת ישראל נ' לפנשווילי** (13.03.2023), אשר המדינה לא ערערה עליו. שם דובר בצירוף מספר תיקים, שעסקו בעבירות רכוש רבות, ובית המשפט קבע מתחם עונש הולם כולל אחד, שבין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל. דא עקא, שבכל המקרים שם דובר בגניבות סחורה מחנויות (במקרים רבים מסניפי סופרפארם) - להבדיל מעניינו של הנאשם דכאן, שביצע לא רק עבירות גניבה אלא גם של הסגת גבול (לרבות במקרה בו שהה המתלונן בדירה) ושל התפרצויות (שלא לדירות מגורים). מכאן, שטיב העבירות בעניינו - כמו גם נסיבות ביצוען - הן חמורות במידה ניכרת מבמקרה הנ"ל.
16. בסיכומו של דבר עתרה ב"כ הנאשם לקביעת מתחם עונש הולם, אחד, שבין ענישה צופה פני עתיד לבין מספר חודשי מאסר בפועל, תוך מיקום הנאשם - נוכח נסיבות חייו הקשות והמורכבות - ברף התחתון של המתחם והסתפקות בימי המעצר אותם כבר נשא. ב"כ הנאשם הדגישה כי הנאשם רוצה ומעוניין בשיקום וזהו גם האינטרס הציבורי בעניינו, מה גם שהנאשם כבר עבר כברת דרך משמעותית בכלא והצליח לגייס תובנות להמשך חייו. כברת דרך זו באה לידי ביטוי, בין השאר, בכך שאמו של הנאשם - אשר למעשה ניתקה כל קשר עמו, בסרבה להושיט לו עזרה - חידשה את הקשר עם הנאשם וכיום אף מוכנה לקלוט אותו בביתה.
17. ב"כ הנאשם הוסיפה וציינה כי על אף שדלת השיקום לא נפתחה לנאשם במסגרת שירות המבחן, הרי שמוסד טיפול קפריסאי - אשר התרשם מאוד מרצונו של הנאשם בשיקום - הסכים לקלוט את הנאשם לטיפול במסגרתו (ר' בפרוטוקול, עמ' 22 שורה 24 ואילך, וכן במסמך ס/1). עוד עתרה הסיגורית להימנע מהשתת סנקציות

כלכליות על הנאשם, שהוא כאמור דר רחוב חסר כל. ידו של הנאשם אינה משגת לשלם קנסות או פיצויים, ועל כן השתת ענישה כלכלית עלולה אף לסכל בעתיד את דרכו השיקומית והטיפולית.

18. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: "בגיל 18-19 עד עכשיו השתמשתי בסמים. לא רציתי להיות בבית. לא היה מצב שמבינים אותי. הלכתי והשתמשתי ועשיתי את כל התיקים האלה... הסמים מחקו לי את הראש ברמה שאני לא זוכר כלום. מיום 08.11.2022 עד עכשיו אני נקי. אני אוכל. אני שותה מתאמן, יוצא החוצה, מתקשר עם ההורים. כשהייתי ברחוב לא הייתי מתקשר בכלל... הייתי בקפריסין 3 שבועות. זה לא פשוט. זה מאוד קשוח. ניסיתי כל גמילה... לא מוכנים לקבל אותי. ניסיתי להשתקם בעצמי ואני לא מצליח. אם אני אהיה שם עכשיו אני אוכל להחזיק עוד יותר זמן, כי הקריז כבר הלך. אבקש שבית המשפט יתחשב בי" (בפרוטוקול, עמ' 23 שורה 13 ואילך).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם:

19. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לכל "אירוע" עברייני שבגינו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות - לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

20. במקרה דנא מדובר בביצוע סדרה של עבירות, במסגרת שישה תיקים שונים. הגם שבכולם מדובר בעבירות רכוש, מדובר בעבירות רכוש שונות ואף מגוונות. העבירות בוצעו על פני תקופה המתקרבת לשנתיים ימים (מתחילת שנת 2021 בקירוב ועד לקראת סוף שנת 2022), וכלפי קורבנות נפרדים ושונים. פשיטא, אפוא, כי רק בדוחק רב אפשר לראות בסדרת עבירות זו אירוע עברייני אחד; אך נוכח העובדה שגם ב"כ המאשימה עתר לקביעת מתחם עונש אחד אין מקום שבית המשפט יחמיר מעבר לכך.

21. לעניין הערכים החברתיים, שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות, מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה. כידוע, ביצוען של עבירות רכוש פוגע בערך החברתי של ההגנה על הקניין הפרטי. עם זאת יש להדגיש כי בעניינינו - נוכח מהות העבירות, כמו גם נסיבות ביצוען - לא מדובר רק בפגיעה בקניין הפרטי אלא גם בפגיעה בהגנה על הסדר הציבורי ובהגנה על תחושת הביטחון של האזרח. כאשר מדובר בהסגת גבול לדירת מגורים, פועל יוצא מכך הוא הפגיעה בפרטיות ובביטחון האישי, וכך גם כאשר מדובר בעבירות התפרצות. אמנם הנאשם לא הורשע לפניי בביצוע עבירה של התפרצות למקום מגורים - שבה יש מימד חומרה נוסף - אך גם התפרצות למקום שאינו משמש למגורים היא חמורה, בשל הפגיעה הניכרת בערכים החברתיים המוגנים.

22. אין תמה אפוא כי מדיניות הענישה הנהוגה - לרבות בפסיקה הענפה אליה הפנו ב"כ שני הצדדים - מבחינה היטב בין עבירת הגניבה כשלעצמה, שלגביה במקרים רבים נקבע מתחם עונש הולם שהרף התחתון שלו עומד על ענישה צופה פני עתיד, לבין עבירות ההתפרצות למיניהן. וכאשר מדובר בהתפרצויות, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם עומד ככלל על מאסר בפועל, אם גם לתקופות שניתן לשאתן בדרך של עבודות שירות (כאשר לא מדובר בהתפרצות למקום מגורים). עוד יש לתת את הדעת לנסיבות החומרה הנוספות במקרה דנא, מעבר לעצם הצטברות העבירות והתמשכותן, והן העובדה שהסגת הגבול (באישום 3 בתיק המצורף השני) היתה לדירת מגורים ובנוכחות המתלונן, כמו גם העובדה שבתיק המצורף הראשון מדובר בביצוע בצוותא, שהוביל לגניבה בהיקף לא מבוטל.

23. עם זאת, ולכף קולה, יש להזכיר את העיקרון הפנולוגי הידוע שלפיו קביעת מסגרת הענישה אינה עניין לחישוב

לינארי (ולכן כפל עבירות לא יביא לכפל ענישה). בנוסף, יש להתחשב גם ב"סיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה", כאמור בהוראות סעיף 40ט(א)(5) לחוק העונשין; כאשר בענייננו אין עוררין על מצבו הכלכלי הדל, הקשה והעגום של הנאשם, אשר עמד ברקע ביצוע העבירות. עוד יש לציין כי נוכח היקף צירוף העבירות, לא ניתן למצוא מקרה הדומה בנסיבותיו לפרשה דנא, ועל כן יש להתחשב, באופן כללי, בתקופת הביצוע, במספר העבירות ובמהותן, וכן בנזק שנגרם לקורבנות ולציבור.

24. בהתחשב במכלול שיקולי החומרה והקולה הנ"ל אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, בפרשה דנא, בין 14 חודשי מאסר בפועל לבין 28 חודשי מאסר בפועל.

ד. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

25. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40יא לחוק העונשין.

26. אשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם, יליד שנת 1998 (בן 25 שנים כיום), אין הרשעות קודמות. מדובר, כמובן, בנסיבה מהותית לקולת העונש. אדגיש, כי בהקשר זה איני מוצא מקום לקבוע כי במקרה זה ריבוי העבירות שקול לעבר פלילי, שכן נסיבות הפרשה אינן מצדיקות קביעה כאמור.

הפגיעה של העונש בנאשם - הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע בנאשם; ויש להתחשב לקולה בנתון זה.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי, ובנוסף צירף חמישה תיקים נוספים. בכך לא רק חסך הנאשם מזמנם של העדים, הצדדים ובית המשפט, אלא גם הפגין נטילת אחריות מהותית ורצון לשנות את אורחות חייו. יוטעם, כי בנטילת אחריות מקיפה זו - שמהותה למעשה "ניקוי שולחן" - יצק הנאשם תוכן ממשי להצהרתו על רצונו לשנות את כיוון חייו, ובכך יש להתחשב לכף קולה.

27. מכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל מלמד אם כן - ולמעשה על כך לא היתה מחלוקת בין הצדדים לפניי - כי במקרה זה נסיבות הקולה עולות במשקלן על נסיבות החומרה באופן שיש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. עם זאת, לא למותר לציין כאן כי אין מקום, במקרה זה, לחריגה לכף קולה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. זאת מהטעם שלא הונחו לפניי נתונים קונקרטיים וממשיים אשר יש בהם כדי לבסס חריגה כאמור.

28. הסניגורית חזרה והדגישה את רצונו העז של הנאשם בשיקום - שבא לידי ביטוי גם בהתנהלותו בתקופת המעצר שבה שהה הנאשם לאחרונה, וגם הנאשם אמר את דברו בעניין, לרבות לעניין רצונו להשתלב במוסד הטיפולי בקפריסין. לא למותר להדגיש אפוא כי תקוות בית המשפט היא שהנאשם אכן ישכיל לנצל את יתרת מאסרו בכיוון זה, כך שיוכל לפתוח בפרק חדש בחייו לאחר השחרור, לרבות תוך חידוש ושיפור הקשר שבינו לבין הוריו, וזאת בין שישתלב במוסד בקפריסין ובין אם לאו.

29. נותר אפוא לדון בענישה הכלכלית - קנסות ופיצויים - שלהשתתה עתר ב"כ המאשימה. יאמר מיד כי נוכח האופי הכלכלי של העבירות מדובר בעתירה שהיא, באופן עקרוני, מוצדקת ובמקומה. למרות זאת - נוכח תקופת המאסר הנגזרת בזה על הנאשם, שבמהלכה לא יוכל להתפרנס - איני מוצא מקום להשית על הנאשם גם עיצומים כלכליים. זאת ועוד: נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם נראה כי הוא נטול אמצעים כלכליים והלכה למעשה חסר כל. בנסיבות אלה ניתן להניח שבהשתת עיצומים כלכליים על הנאשם לא יהא אלא כדי להאריך

את תקופת מאסרו; וכמעט למותר לציין כי זה אינו הרציונל העומד ביסודה של ענישה כלכלית.

ה. סוף דבר:

30. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 14 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שירות בתי הסוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה של גניבה מכל סוג שהוא.

(ג) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה של התפרצות מכל סוג שהוא.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה סיוון תשפ"ג, 14 יוני 2023, במעמד הצדדים.